

60
 oede breuē si forte indul sit cura saporem
 t toto uersata thoro iam membra quiescunt
 otinuo templum & uiolati numinis aras
 t quod precipuis mentē sudoribus urquet.
 tuidet insomnis; tua sacra & maiora imago
 umana turbat pauidū. coqut quifacere;
 usunt qui trepidant. & a domnia fulgura pallent
 ū tonat. exanimis primo quo q. murmure celi.
 on quasi fortuitus nec uentorū rabies. sed
 ratus cadat in terras. & iudicet ignis;
 lla nihil nocuit. cura grauiore timetur.
 roxima tēpestas. uelut hoc dilata sereno;
 raterca lateris uigili cū febre dolorem
 icopere pati. missum ad sua corpora morbū.
 nfito credunt animum; saxa deorum
 et & tela putant; pecudū spondere sacello
 alantem. & larib; crista promittere galli
 on audent; Quid enī sperare nocentib; uagis
 on cessū. uel que nondignior hostia uitae.
 obilis & uaria est ferme natura malorum.
 ū seclus admittunt; sup̄ e constantia qd̄ fas
 tq̄ nefas tandē incipiunt sentire pactis
 rimumbus; tam ad more natura recurrit
 am natos fixa & mutari nescia; Hā quis
 eccandi finē posuit sibi. quando recepit
 uetū semel atrata defronte ruborē.
 uis nā hominū ē quē tu contentū uideris uno
 laq̄ cio. dabit in laq̄rū uestigia noster